

**ALLÁSSÉRULT
ÍVEK
ÍRLAPJA**

V.évf. 6.szám 1992.június 14.

Naptár "C" év

- Június 14. Szentháromság vasárnapja
 Június 21. Krisztus Testének és Vérének ünnepe (Urnapja)
 Június 28. Évközi 13. vasárnap
 Július 5. Évközi 14. vasárnap
 Július 12. Évközi 15. vasárnap

Hallássérültek szentmiséi:

Budapesten:

Figyelem! Időpontváltozás!

- Június 14-én, vasárnap du. 4-kor a Mikszáth Kálmán téri Piarista kápolnában.
- Június 21-én, (28-a helyett) vasárnap du. 4-kor a Vörösmarty utcai templomban.
- Július 12-én, vasárnap du. 4-kor a Mikszáth Kálmán téri Piarista kápolnában.

Vidéken:

- Eger: VI.14, VI.28, VII.12, VII.26.
 (17h-kor)
 Győr: VII.4. (15h-kor)
 M. lc: VI.21. (16h-kor)
 Sz.rehérvár: VI.13. (16h-kor)
 (utána:szünet)
 Szombathely: VI.20. (15h-kor)
 Vác: (szünet)
 Veszprém: VI.14.(15h-kor)
 (utána: szünet)

Biblia óra nem lesz.

KERESZTÉNY FILMHÉT — MAGYAR SIKER

Az észak-itáliai Bolzanóban rendezték május 17—23. között a XI. Nemzetközi Keresztény Filmhetet. Tizenhét országból harminc tévétársaság közel kétszáz alkotással képviseltette magát. A Magyar Televízió katolikus szerkesztősége a Kereszt-úton című filmmel mutatkozott be. Téglásy Ferenc szerkesztő-rendező 1991 nagyjétére készített alkotása elnyerte a fesztivál első díját, megkapta a közönségdíjat, ezenkívül különdíjjal is jutalmazták.

Megjegyzés: A keresztút című filmben a hallássérültek mutatják be Jézus szenvedését.

30 nap alatt 4 szentséget kapott ...

...egy siket fiatalember, Szobácsi Lajos testvérünk. Április 26-án kapta a keresztelelés szentségét a Vörösmarty utcában. Május 10-én pedig elsőáldozó volt, vagyis az Oltárszentséget és a bűnbánat szentségét kapta először a Piarista kápolnában. Végül május 23-án, szombaton Foton a házasság szentségét kapta, Jankai Mónikával kötött házasságot a templomban. Isten áldja meg és továbbra is adjon nekik sok kegyelmet. Hosszú, boldog házasságot kívánunk nekik!

"Ave, ave, ave Mária!"

- énekelték a siket zarándokok Luordes-ban

1992. április 26-án, vasárnap délután szentmisére jöttünk a Vörösmarty utcába. A zarándokokon és a híveken kívül jelen voltak a keresztelelésre váró Szobácsi Lajos és a zarándokok hozzátartozói is. Zsúfolt volt a templom. Az udvaron várt a sok úticsomag. Szentmise után, este negyed 7 órakor az autóbussznál búcsúztunk itthon maradótársainktól, kísérőinktől, meg Lajos atyától. Ők végig integettek, ameddig látták az autóbust.

Utvonalunk: Budapest - Rábafüzes - Villach - Tarvisio - Padova - Verona - Milanó - Genova - Ventimiglia - Menton - Nizza - Marseilles - Nimes - Toulouse - Tarbes - LUORDES.

Éjfél előtt a magyar-osztrák határt átléptük, éjfél után pedig az osztrák-olasz határt. Éjszaka a haladó autóbusszon aludtunk. Nagyon sok alagúton haladtunk át. Az alagútban a lámpafény világos volt, a szabadban mélysötét volt, ez a változás zavarta az alvásunkat. Aki nem tudott aludni, az gyönyörködött az éjszakai fényvel megvilágított tájakban.

Hétfőn reggel 7 órakor érkeztünk az olaszországi Padovába. Itt a szép városban nézegettünk és a Szent Antal bazilikába látogatunk. Szentmise volt az egyik kápolnában. Láttuk, hogy a diák is bemegy szentmisére, vagy imádkozni, mielőtt iskolába megy. A Bazilika másik kápolnájában láttuk Szent Antal nyelvét és szívét, amik épségben maradtak. Diszes ezüst tartóban vannak. A Bazilika mellett a kolostort láttuk. Szép belső udvara van, oszlopos folyosó van az udvar körül, ezt úgy nevezik: kerengő.

Délelőtt 9 órakor indultunk tovább. Az autóbusszon, útközben gyakoroltuk énekelni a lourdesi éneket és imádkoztunk. Süle András atya szép beszédeket mondott nekünk, előkészítette a lelkünket a lourdesi zarándoklatra. Csak a fizető autópályán haladtunk, több alagúton mentünk át. Városokat és tájakat gyönyörködve láttunk a magason levő autószerdáról, később pedig a tengert is.

Délután 5 órakor érkeztünk a Földközi-tenger partján fekvő városba, Ventimigliába. Ez határváros Olaszország és Franciaország között. Ebben a városban, a szállodában éjszakáztunk, mindannyian igen fáradtak voltunk. Lefekvés előtt kis ideig sétáltunk a lenyugvó napfényben. Megnéztük először a tengert és a dombon épült vártemplomot. Szép palmafákat is láttunk.

Kedden (ápr.28.) reggel mentünk a szálloda közelében levő templomba, szentmisére. Itt Bandi atya és egy olasz pap mondott misét, vagyis magyar-olasz nyelvű szentmise volt. Utána reggeliztünk a szálloda éttermében.

Délelőtt 9 órakor elhagytuk a várost, a város mellett az olasz-francia átkelőhelyen mentünk át. Útközben nem lehetett észrevenni, hogy hol van pontosan az olasz-francia határ. Valahányadik alagút után másfajta kresz-táblát láttunk az út szélén, akkor már tudtuk, hogy Franciaországban vagyunk. Utána a benzinkútnál egy rövid időre pihentünk, igen hideg volt a magason.

A tenger mellett halad az autópálya. A tengerpart melletti városokat csak a nagyon magas autópályáról lehet látni, szemben a nappal. Később már nem a tengerpart mellett, hanem termőföldek és erdők között haladtunk, a lenyugvó nap fényében.

Este 9 órakor örömmel érkeztünk Luordes-ba, amely a leglátogatottabb kegyhelye az egész világnak. Lourdes-ban, a városban, keskeny úton, sok ember között haladtunk a busszal, mintha városnéző busszal mentünk volna, a hegyen levő szállóig. Menet közben izgatottan néztük a város esti fényét, az embereket, és mindent, amit láttunk. Megérkeztünk. A hosszú utat járt autóbussz már pihent a parkolóban, a buszvezetők is örömmel lepihentek.

>>>

A szálló több épületből állt, egy szép hatalmas parkban. Ez a Szent Péter város. Mi, siketek a "Szent Anna" nevű épületben kaptunk szállást 3 éjszakára. Hamar lefeküdtünk az új épületben.

Szerdán (ápr.29.) reggel fél 7 órakor borús időben mentünk a kegyhelyre, ott a lourdesi barlangnál volt a szentmise. Itt 1858. február 11-én megjelent Szűz Mária Bernadette-nek. A barlangi oltárnál magyar nyelven mondták a szentmisét. Bandi atya, egy ferences pap és egy görögkatolikus pap misézett a magyar zarándokoknak és nekünk, siketeknek. Az oltár mellett, magason áll Szűz Mária szobra, pontosan azon a helyen, mint amikor megjelent Szűz Mária. Az oltár másik oldalánál, a barlangban vízforrást láttunk, amit Szűz Mária adott.

Visszamentünk fölfelé a szállóba, ahol hatalmas étteremben reggeliztünk. Az étteremben önkiszolgálás volt, menüt kaptunk (mindenki egyforma ételt, választható italt kapott). Reggelizés után újból mentünk a kegyhelyre. Szép, hatalmas templomba mentünk. A templom a kis barlang felett van, a hegyen. A templommal szemben egy másik Szűz Mária szobor áll. A templom három szintes. Az első szinten a Rózsafűzér bazilika van. Itt a három köríves oldalon összesen 15 hatalmas szoborként áll, a rózsafűzér 15 titka (örvendező, fájdalmas és dicsőséges). A templom kupoláján hatalmas aranyozott korona van.

A második szinten az Oltáriszentség templom van. Itt csak 5-10 percig lehetett imádkozni (kérni és hálát adni). Kicsi a hely, és minden percben bemegy sok ember. Másik kijáraton kellett kimenni, mert a bejövő emberek forgalma miatt nem lehetett visszamenni.

A harmadik szinten pedig nagy templom van. Itt látható a színes üvegmozaik ablakokon Szűz Mária megjelenésének története. Érdekeset is láttunk. A hálaadó táblák mellett egy hatalmas dombormű vonatbalesetet mutat. Azt jelenti, hogy a vonatbalesetkor a zarándokok életben maradtak, baj nélkül érkeztek Lourdes-ba, azért hálát adtak Istennek, és Szűz Máriának. A dombormű melletti írásból tudtuk meg ezt.

Délben visszamentünk a szállóba. Igazi francia ebédet kaptunk, bort is ittunk.

Délután megint a kegyhelyen sétáltunk. A háromszintes templommal szemben a parkban a föld alatt hatalmas templom van, ovális alakú, középső oszlopok nélkül. 30 ezer ember fér el a hatalmas templomban. Közepén nagy emelvényen oltár van, mindenhol lehet látni. Esős időben itt van az Oltáriszentséges körmenet.

Utána mentünk Bernadette házába, most múzeum. Kisleány korában itt lakott, szüleivel együtt. A másik házba is mentünk, ahol Bernadette 14 éves korában lakott, amikor Szűz Mária megjelent neki. Ez a második lakás borzalmas volt, kicsi és egészségtelen. Bernadette édesapja molnár volt, de tönkrement. Pénz nélkül nem lakhattak a régi lakásukban, hanem az üres börtönbe mentek. Ez rosszabb volt, mint a budapesti szükséglakások. Itt megértettük, hogy Isten nem a gazdagokat választja ki, hanem a tiszta lelkűeket, sokszor a szegényeket.

Vacsora után újból mentünk a kegyhelyre. A város szép esti fényben volt. Jártunk a gyertyás körmenetben több ezer emberrel együtt. Itt a gyertyafényben énekeltünk: "Ave, ave, ave Mária!" Amikor énekeltük az ave Máriát, akkor minden ember egyszerre emelte magasra a gyertyát. Szép élmény volt. Először "U" alakú úton, utána többszörös "S" alakban jártunk a gyertyákkal, végül a Rózsafűzér Bazilika előtt búcsúztunk. Utána szabad program volt. Többen a barlanghoz mentünk. A barlang mellett gyertyaállványokon rengeteg gyertya égett és a szép gyertyás fényben gyönyörködtünk.

Csütörtökön (ápr.30.) reggeli után megnéztük a Szent Péter város parkját. Kövekből épített kis kápolna is áll a parkban. Ez a másolata egy kis istállóknak, amit Bernadette sokszor látott. Ahol Bernadette a bárányokat legeltette, ott állt ilyen istálló. Bernadette ott sokszor imádkozott. Mi is imádkoztunk ebben a kis kápolnában. Azután bementünk az étterem mögötti kápolnába, ott szentmisét mondott Bandi atya nekünk.

Dél előtt lementünk a városba és szabad programunk volt. Vásároltunk a belvárosban és a piacon.

Ebéd után újra a kegyhelyre mentünk. Szűz Mária barlangja után van a fürdő, több kis medencével, ahol szent víz folyik a barlangi forrásból. A medencében sok beteg ember akar meggyógyulni, vagy lelki erőt kapni: mozgássérültek, bénák, siketek, vakok. Sok egészséges ember is megy a szent vízbe, akik nagyon szeretik Szűz Máriát és kegyelmet kérnek Istentől. Több épületben vannak a medencék, külön kelyre mennek a nők, másikkra pedig a férfiak. A medencékben a vízbe merülés előtt sokat imádkoztunk. Merülés után nem törülköztünk, hanem a vizes testünkre felöltöztünk. Érdekes volt, hogy nagyon hamar megszáradtunk. A szabadban nem éreztük a vizet a testünkön. A ruha sem lett vizes.

Oltáriszentséges körmenet következett a templom előtt, szép, napos időben. Nagyon szép, színes, hangulatos lobogók alatt imádkoztunk sok mozgássérülttel együtt. A pap körmenetben hozta az Oltáriszentséget. A nagy szentostyával adta a pap Jézus áldását a betegeknek. Nagyon megható volt.

Vacsora után újból mentünk a kegyhelyre. Ujra a gyertyás körmenetben jártunk. "Ave, ave, ave Mária!" - énekeltünk, úgy mint azelőtti napon.

Végül a szabad program alatt mentünk az ifjúsági házba, mert kíváncsiak voltunk, hogy mi van bent. Hatalmas teremben egyszerre két helyen lehet tartani előadást, mert harmonika fallal két részre lehet választani a termet. Esti fényben, kellemes hangulatban mentünk a szállásunkra.

Pénteken (május 1.) Reggeli előtt szentmisét tartott Bandi atya nekünk az étterem melletti kápolnában.

Dél előtt a városba mentünk, mert a keresztútát akartuk végigjárni. A templom másik oldalánál a hegyre vezet a keresztút. Minden állomáson hatalmas szobrok mutatják Jézus szenvedését. A 10-dik állomáson levő szobrokat magyarok csinálták 1910-ben. A hegy legmagasabb pontján van a 12-dik állomás, Jézus a keresztfán meghal. A két lator keresztfája is ott van. Utána lefelé vezet a keresztút, a végén szép nagy barlangot láttunk, a 14-dik állomást, hogy Jézust eltemetik a barlangba. A keresztút befejezése után újból a templomban, az Oltáriszentségnél imádkoztunk és hálát adtunk Istennek. A kis barlangban Szűz Mária elé mentünk és imádkoztunk. Szent vizet töltöttünk a palackokba, kis üvegekbe. A forrásból vezetik a vizet a csapokba. Mindenki hozott haza szent vizet, Szűz Mária forrásából.

Ebéd után délután 2 órakor indult el az autóbusz! Először a belvárosban át, végül a város körül haladt a busz, hogy megegyezően megnézzük a magason a Rózsafűzér templomot minden oldaláról. Akkor mély fájdalommal búcsúztunk és elfelejtettük nekünk a Lourdeban töltött három és fél nap.

Utközben a buszon éjszakáztunk, éjfél után 2 órakor átléptük a francia-olasz határt. Pontosan déli 12 órakor pedig az olasz-osztrák határra léptünk, ahol éppen havazott. Délután 5 óra után boldogan érkezünk a magyar földre. És örömmel érkezünk az Erzsébet térre.